2.3 สร้างเครือข่ายสังคมด้วยสังคหวัตถุ 4 โดยการสร้างเครือข่ายและประสานรักษาความสัมพันธ์ทุกรูปแบบของสังคมแห่งกัลยาณมิตรในการใช้อินเทอร์เน็ตด้วยสัมมาทิฏฐิให้คงอยู่และดำเนินไปได้ด้วยดี 4 ประการ คือ

2.3.1 ทาน คือ การสงเคราะห์ในแง่วัตถุและความรู้เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตที่มีประโยชน์ 3 รูปแบบ ได้แก่

(1) อินเทอร์เน็ตในฐานะวัตถุเอื้อประโยชน์ต่อการศึกษา สังคมควรจัดสรรเอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ ให้มีใช้หรือแหล่งรับบริการอย่างทั่วถึง เข้าถึงสะดวก ภายใต้ค่าใช้จ่ายที่เหมาะสมไม่เอารัดเอาเปรียบกัน เช่น โรงเรียนจัดให้มีศูนย์คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา, รัฐมีนโยบายกระจายเทคโนโลยีสารสนเทศให้เท่าเทียมกันทั่วประเทศ จัดสวัสดิการที่ดีให้แก่ประชาชน มีศูนย์ไอทีเพื่อการศึกษาและทำธุรกรรมออนไลน์ต่างๆ ได้สะดวก, สายด่วนบริการให้คำปรึกษาแนะนำปัญหาการใช้งานและการเสพติดอินเทอร์เน็ต, ระบบเข้าถึงอินเทอร์เน็ตมีกลไกป้องกันที่ดี

(2) อินเทอร์เน็ตในฐานะแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ให้ประโยชน์ ให้คำแนะนำปรึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อกันหรือจัดหลักสูตรหรือกิจกรรมอบรมเผยแพร่ให้ความรู้ที่ถูกต้องเพื่อให้สามารถใช้อินเทอร์เน็ตอย่างถูกวิธีและเหมาะสม ร่วมมือประสานงานกันทุกภาคส่วนเพื่อสร้างสรรค์เนื้อหาสาระบนสื่ออินเทอร์เน็ตในทางที่เป็นประโยชน์ ให้สังคมรู้เท่าทันภัยจากอินเทอร์เน็ต เช่น รัฐบาลมีการรณรงค์การใช้สื่ออินเทอร์เน็ตอย่างถูกต้อง โดยเน้นให้ผู้ปกครองและเยาวชนรู้เท่าทันภัยอินเทอร์เน็ต และกำหนดมาตรการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างถูกวิธี

(3) อินเทอร์เน็ตในฐานะสร้างปัญหาการเสพติดหรืออาชญากรรมในสังคม เมื่อเกิดปัญหาขึ้นไม่ควรโทษกัน แต่ละฝ่ายควรใช้ความเมตตาให้อภัยกัน ร่วมมือกันแก้ปัญหาหาทางออกร่วมกันมากกว่าที่จะโยนความผิดให้กันและกัน หรือเกี่ยงกันทำหน้าที่ ต้องมีจิตสำนึกว่าปัญหาการ เสพติดอินเทอร์เน็ตเป็นปัญหาสังคมที่ต้องร่วมมือกันป้องกันแก้ไขยับยั้งมิให้ลุกลามบานปลายสร้างปัญหาซับซ้อนอื่นๆ ทับถมแก่ชุมชนสังคมเพิ่มมากขึ้นไปอีก เช่น รัฐบาลจัดทำโครงการร้านเกมคาเฟ่และร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ปลอดภัยและสร้างสรรค์ภายใต้ความร่วมมือของหน่วยงานต่างๆ

2.3.2 ปิยวาจา คือ บุคคลผู้เกี่ยวข้องกับการใช้งานอินเทอร์เน็ตทั้งหมดควรมีมารยาททางวาจาต่อกันทั้งสังคมจริงและสังคมโลกออนไลน์ ทั้งเผยแพร่ข้อมูล ให้คำปรึกษาแนะนำกันด้วยความสุภาพ อ่อนหวาน ไพเราะ จริงใจ สร้างไมตรีและความรักใคร่นับถือ ครอบครัวให้ความรักเอาใจใส่ต่อกัน พูดคุยตกลงกันด้วยวาจาสุภาพไม่ใช้อารมณ์ต่อกัน หน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน ภาคประชาชนร่วมมือกันแก้ไขเมื่อเกิดปัญหา ไม่กล่าวโทษหรือโยนความผิดแก่กันซ้ำเติมกัน สำหรับในโลกออนไลน์ไม่ควรให้ข้อมูลที่เป็นเท็จ ควรเป็นแหล่งข้อมูลมีประโยชน์มีหลักฐานอ้างอิงเชื่อถือได้ ไม่นำข้อมูลที่เป็นเท็จนั้นมาทำร้าย ล่อลวง กล่าวนินทา ว่าร้าย คำหยาบคายต่อกัน หรือชักจูงไปสู่ความขัดแย้ง ทะเลาวิวาท แตกความสามัคคีกันในระหว่างสังคม

2.3.3 อัตถจริยา คือ ร่วมกันบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ ขวนขวานช่วยเหลือกิจการ ปรับปรุงส่งเสริมในทางจริยธรรม เช่น ไม่ใช้อินเทอร์เน็ตทำให้ตนเดือดร้อนทางกายและใจ